

HBS-Coevorden verhaal.

Meneer Van Dam.

(Tekst Allard van Lenthe, 2024)

De directeur van het Coevorder Lyceum drs. A.S. van Dam, maakt nooit een praatje. Met niemand, dus iedereen gaat met een bocht om hem heen.

Wanneer de lessen beginnen staat hij in zijn eentje boven aan de trap. Hij is klein, hij heeft zwart kroeshaar en een verbeterd trek om zijn mond.

Hij kijkt neer op het strijdtoneel in de entreehal, pikt er een onverlaat uit en draagt hem of haar over aan zijn vazal, de conciërge Fekkes.

Wie uit de les wordt gestuurd, moet zich melden bij zijn kantoor. Wie dat overkomt, kan maar beter meteen zeggen dat het hem heel erg spijt. Meisjes kunnen het beste gaan huilen.

Wanneer meneer Van Dam in de gymzaal een bijeenkomst belegt, hoeft hij maar even te kuchen en iedereen is doodstil.

Hij heeft nooit een leuk verhaal. Nooit een blijde boodschap. Altijd horror. Ik krijg het er benauwd van en ik ben blij dat ik na de bijeenkomst weer buiten sta.

Van Dam woont in een groot huis naast de school. Hij heeft geen kinderen, wel een vrouw.

Ik zie zijn vrouw een keer wanneer ik voor de Coevorder harmonie en fangare van mijn neef een collecte loop en bij het huis van Van Dam aanbel.

Zijn vrouw doet open en zegt vriendelijk 'Dag jongen.'

Ze gaat geld halen, geeft het me en zegt nog een keer 'Dag jongen.'

Ik vertel het aan iedereen: meneer Van Dam heeft een vrouw die dag jongen zegt.

Meneer Van Dam heeft een schaakclub.

Dat is het goede van de HBS Coevorden: er zijn in de naschoolse uren allerlei clubs. Een volleybalclub, een basketbalclub, een dansclub, een schoolkoor, de schoolkrantredactie, een bonte avond club, een schaakclub.

De gymzaal en een paar leslokalen mogen elke dag vier tot acht uur 's avonds voor naschoolse activiteiten worden gebruikt. Soms hebben scholieren uit de hoogste klas de leiding, soms is er een leraar bij.

Meneer Van Dam heeft op dinsdag in de namiddag een schaakclub.

Daar ga ik bij.

Op een keer zegt hij tegen mij dat hij in de oorlog heeft leren schaken.

'Was u ondergedoken?'

Hij knikt.

'Uw vrouw ook?'

Hij kijkt me aan. Hij zegt traag: 'Ja mijn vrouw ook.... Je bent de eerste op school die dat aan mij vraagt... Wanneer ik straks de ruiter verplaatst, sta je schaak, zet dus maar snel het paard terug.'

Sinds ik bij de schaakclub ben, zwaai ik naar meneer Van Dam wanneer hij bij het begin van de lessen en in pauzes boven aan de trap zie staan.

Hij ziet het, maar hij zwaait niet terug.

Dan hoor ik dat meneer Van Dam slaande ruzie heeft gehad met de vader van Henk Sleeuw.

Henk Sleeuw is van school gestuurd en dat pikt zijn vader niet. Hij komt bij meneer Van Dam verhaal halen. Dat gaat er heftig aan toe, want de vader van Henk Sleeuw is een ruig type.

De autoriteit van meneer Van Dam wordt geknakt, maar onze directeur herstelt zich. Na een week staat hij er weer. Hij heeft een blauw oog, maar hij staat weer in zijn eentje boven aan de trap in de entreehal.

Als Napoleon na zijn terugkeer uit Elba.

Ik zwaai naar hem en wonder boven wonder: hij zwaait terug.